

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hé-
tén, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 5 koronára
Előfizetni csak fél évenként lehet

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest VII., Károly-körtút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
írások küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 koronára.
Írások nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. A kistözsdések bérfizetési. — Takarékoság a csomagolásban. — Vegyesek. — Közgazdaság. — Nyílt-tér. — Hírdetések.

A kistözsdések bérfizetési.

A jó adminisztráció kelleke és ismertető jele az, ha minél kevesebb munkáskezettel, minél pontosabban és simábban működik s minél rövidebb idő alatt végez.

Áll ez nemcsak az egyesek üzleteire, de az államra és hivatalnokaira is.

Hogy a dohányárustól »ber« cím alatt jövedelméből bizonyos részt elvesznek, az már idejét múlt ösdi dolog.

Az osztrákok hozták be ezen böles rendszert és azon jogi indokolással állottak vele elő, hogy a bérfizetéssel a tőzsdés elismeri, hogy ő nem gazdája, tulajdonosa üzletének, csak bérlője. A gazda a kincstár és azért neki bért fizet.

Immet ragadt ránk ez intézmény, mikor egyedaru lett a dohány és 300 ezer forintot jövedelmezett a kincstárnak. Ezóta maradt mostanig.

Jozan megfontolással senki sem állíthatja, hogy ez akkori osztrák rendelkezés, ma — azóta viszonyok ennyire változván — fentartandó volna.

Hiszen az egyedaruság mai állapotában nem kell csak azért bért szedni, hogy ezzel az állam gazda volta jogilag is beismertessek.

Hiszen magát a tőzsdéjogot is csak a gazdától, államtól lehet ma kapni. A keres es adás mikéntisége elég világosan jelzi, hogy ki a gazda, a tulajdonos.

Nem is jogi okokból ragaszkodnak a bérhez, hanem pénzügyből. Az 1—2 és 3%-os bér évente félmilliót hoz az államnak.

Jól tudjuk, hogy a kincstár ily tekintélyes összeget nem nélkülözhet egy könnyen, hogy mi e kérdést felvetettük, az a behajtás es kezeles adminisztrációjának egyszerűsítése miatt történt.

Az egyszerűsítés kezén fekvő. Két javaslatunk is van rá. Első, hogy az áru kiadásánál már a fogyasztási bérösszeg hányadát a fizetésbe bele kombinálnák es így a kisárus az áruval együtt egyszerre a bért is fizeti; az eladásnál pedig a százalékos tisztán az övé.

Második — ami csak elvileg tér el az elsőől — hogy a fixrozott árakhoz

üttessek hozzá az 1—2 és 3% es ez javára, mint bér írassek.

A behajtás nagyon egyszerű volna, mert az, az áru kivételével egyidejűleg történnek.

Javaslatunkat példával illusztrálando, bemutatunk egy számítási táblázatot.

1. A mostani jutalék leütéses árákkal fizetendő az áru kivételével:

At. Regalítás pr. 100	8 20
A. Trabuco pr. 100	7.30
Bb. Britaica pr. 100	6.40
D. Operas pr. 100	5.50
E. Cuba pr. 100	4.60
F. Portorico pr. 100	3.15
H. Magyar pr. 100	2.25
K. Magyar hosszú pr. 100	1.35
Hungaria pr. 100	2.80
Szambul pr. 100	2.35
Szultan pr. 100	1.80
Hölgy pr. 100	1.34
Sport pr. 100	— 30
Magyar pr. 100	— 45
	48.39

2. Ezen árukért volna fizetendő:

At. Regalítás 100 drb.	9.—
A. Trabuco 100 drb.	8.—
Bb. Britanica 100 drb.	7.—
D. Operas 100 drb.	6.—
E. Cuba 100 drb.	5.—
F. Portorico 100 drb.	3.50
H. Magyar rövid 100 drb.	2.50
K. Magyar hosszú 100 drb.	1.50
Hungaria 100 drb.	3.—
Szambul 100 drb.	2.50
Szultan 100 drb.	2.—
Hölgy 100 drb.	1.50
Sport 100 drb.	1.—
Magyar 100 drb.	— 50
	53.—

Mint hogy a bevétel 53 frt a kiadás pedig 48 frt 39 kr.; körülbelül 9 százalékos mutatkozik itt, hol Havannának nincsenek forgalomban

Mint hogy a Havannáknál es dohányuknál 4—5—6% van, az a 9 százalékos átlag 8-ra, 7-re reducálja es így netto 7% volna vehető, ha az árusok bért nem fizetnének.

A pénz megtérítése tehát kézen fekvő. A behajtás pedig igen könnyű es egyszerű volna. Részben a nagyárú kivételével, részben a nagydohányáru által volna behajtható.

A nagyárusok es nagytözsdések közötti mai elszámolási viszony igazolja, hogy ez nem nehéz dolog.

A dohány-nagytözsdésnek több tőkét kellene üzletebe fektetnie es több dolga is lenne, ezért egy csekély jutaleket kellene nekik juttatni.

Az állam rengeteg sokat takarítana meg, mert az alig félmillió behajtására es nyilvántartására ma rengeteg sok hivatalnokot tart, akiket ma fizet — holnap nyugdíjban kell, hogy részesítsen. Ezek fölőlegessé válnának es a nagytözsdéseknek nyújtandó kis hányad ezek fizetésének ezredrészt sem érnek el.

Egyenlően — igazságosan fizetnének akkor a kistözsdések es nem kellene az a sok pünzügyőri közeg sem, mely ma a bér miatt alkalmazva van.

A kistözsdésnek sokkal jobb volna, mert alig érezhetően az áru kivételével fizetné le, ugyszólva, hatosonként azt az összeget, mely összegyűlvé, bizony sok fejőrest okoz neki.

A mai rendszer abszurdum. A kisárusnak egyik szerződéssel bizonyos hasznót biztosítanak áruja után es egy másik szerződéssel elvesznek a hasznóból 2—3 százalékos.

Ez komédia. Egyszerűbb a hasznos százalékat mindjárt annyival kevesebbre biztosítani, mert akkor a kisárustól nem szedik el egyszerre, amit lassankint kúporgatótt es már magáénak hitt. Es sok hivatalnok tartása fölőlegessé válnék.

Nyerne tehát az állam es a kisárusnak megkönnyítenék, megegyszerűsítetnek a fizetési módozat.

Ajánljuk sorainkat szíves megfontolásra az irányadó körökben.

Takarékosság a csomagolásban.

Tekintettel azon sajnálatos körülményre, hogy a lada kérdés még mindig megoldatlanul függ a levegőben, állandó, tekintélyes kárt okozva a nagytözsdéseknek: jó volna addig is mig a kérdés elkerülhetlen megoldását nem kapja, legalább arról gondoskodni, hogy a csomagolásban megtakarítások legyenek eszközölhetőek.

Nézetünk szerint a csomagolást nem kell chablonhoz kötni. A lada gyáros épen úgy készíthet 20,000 cigarettának megfelelő lada, mint készit 10,000-nek megfelelő.

A jobb kelendőségnek örvendő áruk, mint például a H., E., F. és K. szivarok az eredeti 10,000 darabos csomagoláson kívül 20,000 darabos csomagolásban is legyenek kaphatók. Ezáltal egy nagytőzsdés már 30,000 darabos rendelésnél egy láda árát megtakarítaná; ami évente nagyobb összeget tenne ki előnyére.

Azonkívül sürgettük már többször a cigarettákhoz a nagyobb dobozokat.

Kisforgalmu nagytőzsdésnek 30 kros 5000 darabot tartalmazó csomagolás megfelel, míg a nagyárusnak és fővárosi nagytőzsdésnek jobb volna, ha 20 ezer darabot tartalmazó eredeti csomagolást kaphatna.

Vegyük például, hogy egy jó forgalmu nagytőzsdés havonta — ami nem ritkaság — egy millió hölgycigarettát forgat. Ennek mai csomagolási ára 50 frt, mert 100 ládában kapja; de ha ugyanazon mennyiséget 50 l. dában kapná, akkor az neki 35 frtjába kerülne és így csak ezen egy árun havi 15 frt; tehát évi 180 frt megtakarítása volna. Bizony tekintélyes összeg.

Ehhez járul az a körülmény is, hogy nagyobb ládát, bár vesztéssel, de könnyebben tudnak eladni a kicsinynek.

Igazán nem értjük, hogy ily egyszerű és gyakorlati értékű változással miért késnek?

Pedig magunk hallottuk mérvadó helyül ezen változtatás előnyét beismerni.

A késedelem itt csaknem egy a szándékos kár okozással; mert a dohányjövodeki igazgatóságra nem lehet közböns ezen kérdés különösen akkor, midőn annak megoldása egy fillér áldozatába sem kerül a kincstárnak, a nagytőzsdéseknek pedig ezer meg ezer forint hasznat hozna; mert a kevesbitett kár itt haszonnak vehető.

Tény, hogy a forgalmi viszonyok a vidéken igen változók és azért az egyöntetű eljárás nehezebbé van téve, mert ha akad oly vidéki nagyárus, ki forgalmával a 100,000-ret eléri, olyan is van, ki alig ennek tizedét éri el.

Ezért volna helyes megoldás a csomagolásra az, amit itt ajánlottunk. Nagyobb ládák behozatala és a jelenlegieknel még kisebbeknek is behozatala.

Hogy van elvetve oly árus, kinek egyes árunemből a jelenlegi kis csomagolásnál is kevesebb kell, ez epen nem baj; mert legfőbb tovább áll raktáron az áru és csomagárunk is kivethető kisebb mennyiség.

Nem kicsinyes a sorokban felvetett kérdés. A nagytőzsdések általános és jogos kérése visszhangozik ebben.

Ha a kincstár ezen változtatásból csak egy fillérnyi teher is esnek; tudnók meg megmagyarázni a késedelem és vonakodás okát; de a kincstár egy fillér

sem veszít, míg a szegény árusok helyzete tetemesen javul ezáltal.

Ezért teljes bizalommal tekintünk a kérdés helyes megoldása elé és a gyors megvalósítás érdekében ujtjuk fel a latin közmondást.

»Bis dat, qui cito dat!«

Vegyések.

Az új virginia-szivarok hál' Istennek elfogytak, legalább a m. kir. dohánymagazinokban két nap óta nem lehet kapni.

Amily örvendetes, ha egy új fajta szivar gyorsan kel, megis be kell valanunk, hogy a gyors fogyás nem az új virginia jósága miatt történt.

Egy új szívárnem behozatalánál egy milliót csinálni próbára, nevetséges. Egy milliót egy hét alatt elvisznek a nagytőzsdék. Mert akár minő rossz is a szivar eleinte mindenki veszi kíváncsiságból.

Most kisl, hogy keveset gyártottak. Nem értjük, hiszen hónapok óta beszéltek, hogy új virginia jön, tehát lett volna idő többit gyártani.

Most igen épületes a helyzet. A kistőzsdés veszekszik a nagytőzsdével, hogy miért nincs virginia. A közönség pedig veszekszik a kistőzsdével ezért.

Szóval veszekedes van, új virginia nincs.

Közgazdaság.

Az osztály-sorsjáték. A kis lutri már végnapjait éli, helyét nemsokára a szerencsejáték egy másik neme foglalja el, amely azonban az álomfejtésnek és kombinációknak nem enged oly tág teret, mint amaz. Mert az osztály-sorsjáték, amely az országgyűlés mindkét háza által ímént megszavazott törvény alapján ezáltal a kis lutrit pótolni fogja, realiztikus jellegű. Alapját az a gondolat képezi, hogy az a pénz, amelyet a sorsjegyek vásárlói, mindazok, kik a sorsjátékban részt vesznek, befizetnek, jótórman teljes összegben ugyancsak közöttük kerül felosztásra kisebb-nagyobb nyeremények alakjában. Hogy azonban a sorsjátékban való részvételre meg legyen az inger, a befizetéseket úgy kell nyereményekké csoportosítani, hogy ezek nagy összegek legyenek és e miatt csak minden második sorsjegy nyerhet mindenestre többit, mint a mennyit a befizetés kitett. Minden esztendőben két sorsjáték van tervezve, mindegyik 6—6 húzással. E szerint minden hónapra esik majd egy húzás és a játékra bőséges alkalom lesz. Minden sorsjátékban 100,000 drb sorsjegyet bocsátanak ki és ezek közül 50,000 drb sorsjegy okvetlenül nyereménynyel sorolatik, ki, a következő összegű nyereménynyel:

Húzás	Sorsjegyek ára	Nyerő sorsj. száma	Nyeremények összege
I.	12 kor.	3000 drb	240,000 kor.
II.	20 »	4000 »	477,000 »
III.	32 »	5000 »	898,000 »
IV.	40 »	4000 »	934,000 »
V.	32 »	4000 »	1,061,000 »
VI.	24 »	30000 »	9,550,000 »

160 kor. 50000 drb 13,160,000 kor.

Aki tehát mind a hat húzásra játszik, az egy egész sorsjegyért 160 koronát fizet. De

lesznek $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ és $\frac{1}{8}$ sorsjegyek is, amelyek ára ennek megfelelően 80 kor., 40 kor. és 20 kor. lesz. Az osztály-sorsjátékot a kormány bérebe adja egy konzorciumnak, a melynek élén a budapesti takarékpénztár és országos zálogkölcsön-részvénytársaság áll. Magára az üzlet vitelért külön részvénytársaság fog alakulni. A magyar állam az osztály-sorsjátékból nem akar többit haszn, mint a mennyit neki a kis lutri jövedelmezett és ez okból a konzorcium a kincstárnak évenként csak 1,200,000 forintot fizet mint bérösszeget, továbbá tartozik 300,000 forint összegű postai értékpapírokat átvenni. Ennyi az állam jövedelme a sorsjátékból. A bérlo társaság jövedelmét pedig teszi a 20% nyeremény-adó levonás a nyeremények után, valamint a minden sorsjegy után 1 frtöt tevő irásdíj. Ebből kell fedeznie összes kiadásait és még 10,000 forinttal kell hozzájárulnia a pénzügyminiszter által felállított felügyelő- és ellenőrző hatóság költségeihez.

Mert éppen azért, hogy az állam bérebe adta a szerencsejátékot, szükséges, hogy a legteljesebb ellenőrzés gyakorlatossá a közönség érdekében. Kétségtelen ugyan, hogy a bérlo társaság már a saját érdeke szempontjából is ügyelni fog arra, hogy rendellenesség ne történjék, de mindenesetre a közönség nagy megnyugtatóására szolgálhat az a tudat, hogy állami közegek felügyelete alatt áll az egész sorsjáték.

A jegybank állása. Bécsből telegráfozzak, hogy az osztrák-magyar bank állása 1897. március 7-én a következő volt: Bankjegy-forgalom 585,916,000 forint (— 1,310,000 forint); érczéért készlet 434,552,000 frt (— 1,556,000); váltótárca 136,127,000 forint (— 5,078,000); lombard-üzlet 23,948,000 forint (+ 480,000 frt); adómentes bankjegytartalék 70,554,000 forint — 1,603,000 forint).

A német jegybank osztaléka. Berlinből telegráfozzak, hogy a német birodalmi bank osztalékát $7\frac{1}{2}$ százalékban állapították meg.

Déligyümölcs-akció. A Magyar-Kereskedelmi-Részvénytársaság e hónap 8-án tartott árlejtésén 13,000 láda narancs és citrom került előadásra. Az előre várható árhanatlan különösen citrommal és a 200-as narancsnál tényleg bekövetkezett, míg másrésről jó minőségű 300-as és 360-as narancs jó árak mellett volt eladható. Az árlejtésen a fővárosi kereskedőkön kívül ezuttal is számos vidéki üzég volt képviselve. Elkelt: narancs 300 darabos 3.75—5 frton, 360 darabos 3.50—4.75 frton, 200 darabos 2.75—3.75 frton, 160 darabos 3—4 frton, vérpáros 5—7.25 frton. Citrom 300 darabos 2—3.50 frton, 360 darabos 2.75—4 frton. A legközelebbi aukció szombaton, e hónap 13-án lesz s ez alkalommal 8000 láda narancsot citromot fognak előadásra kínálni.

Harcz a a csempészekkel. Orsova vidékén a szerbek óriási mértékben üzik a csempészetet s igen sok dolgot adnak a magyar csendőroknak. Az Orsova melletti plavesavicai határőrs-csapatra a Duna szerbiai partjáról, Dudova község irányából a csempészek háromszor rálöttek. A csendőroknak a lövéseket viszonozták. Bányai csendőrfőhadnagy és Fialka főszolgabíró a kormánynak rögtön jelentést tettek az esetről.

Az adólisteztek mozgalma. Az adólisteztet kiábrándította a szabadelvű ppt március 5-én tartott értekezlete, mely meggyőzte őket, hogy a pénzügyminiszter nem hajlandó sorsukon segíteni, sőt félrevezetésre alkalmas a miniszternek az a kijelentése, hogy az adólisteztek memorandumában foglaltak egy része máris teljesült, mert a XI. és X. fizetési osztályok fokozatában megtörtént az egyenlő beosztás és ezenfelül az adóhivatali segédk állások létesítése és az új

adóhivatalok föllállítása is javította az előmeneteli viszonyokat. Ezzel szemben az az igazság, hogy míg az adóhivatalok memorandum 14 pontjának egyikében sem kérték a XI. és X. díjostályban levő tisztviselőknél a ma papíron meglevő egyenletes beosztását, úgy, a hogy a miniszter arról számot adott, addig többi kérelmüket egyáltalán nem teljesítette. A miniszternek továbbá az a kijelentése — mondják többek közt az érdekeltek hozzánk írt soraikban — hogy új adóhivatalok föllállítása és segédi állások létesítésével előmeneteli viszonyunk javult volna, merő tévedés, mert hiszen igaz, hogy minden új adóhivatal föllállításával annyszor két új föltöltési állás szaporodik s ez némi élénkséget hoz be előmenetelünknél, de tekintve a tisztviselő állások sokaságát, ez csak csökkenti a tengerben, annyival is inkább, mert az ily újonnan föllállított adóhivatalokhoz a tisztviselőket a forgalmukban megeseöktől adóhivatalokból veszik át, de ha új kinevezéssel töltik is be csak a páriák számát szaporítják velök.

A mi pedig a segédi állásokat illeti, konkrét esetül fölhozhatjuk, hogy például legközelebb a számtári kir. adóhivatalnál megüresedett adóhivatali segédi állásra hirdetett pályázatot visszavonatta s ott adóhivatali állásra rendelte el az újabb pályázat kihirdetését. Az ily eljárás pedig nemcsak hogy előmenetelünket nem javítja, de a sorvasztó munkától immár fásulni kezdő lelkünkben az ambízió is kiöli. A miniszter ur azonban nemcsak azt a kérelmünk teljesítését tagadja meg tőlünk, a melyek — tekintve az állami budget mintegy félmilliárdnyi voltát — alig számbavehető anyagi áldozatba kerülhetnek, de azokat is, melyek inkább adminisztratív jellegűek. Például mert

nem hajlandó a horvát adóhivatalnokokat és az állami végrehajtókat tőlünk különválasztani? Ujlag kérjük hát a minisztertől, mondja meg, mi az az előny, melyet kifejtett, megokolt kérelmünkben megadott? Mert mi semmit nem tudunk, nem látunk és nem érezünk azokból, ha csak nem a végnélküli nyomorúságot.

Szakirodalom. Az állami zárszámadási joga, írta dr. Pap Dávid. Az előnyösen ismert nemzetgazdasági író eme legújabb munkája ismét értékes gyarapítását képezi a magyar közgazdasági irodalomnak. A zárszámadás joga nálunk a gyakorlaton alapul, de kodifikálva nincsen. Vannak ugyan törvényeink a zárszámadási jog gyakorlásának egy-egy tényezőjéről, vannak törvénybe iktatott határozmányaink a zárszámadásról és annak előterjesztéséről, de az egész jog voltaképpen mégis országos határozatokon alapszik. Dr. Pap Dávid munkája rendszeresen tárgyalja a kérdést, megvilágítja a zárszámadási jog fogalmát, a jog gyakorlásának tényezőit és a zárszámadások rendszerét abban a tömör és világos előadási formában, amely ezen íróknak oly jeles tulajdonságát képezi. A munka a Grill-féle udvari könyvkereskedésben jelent meg.

Kiegészítő tárgyalások. Az osztrák miniszterelnök budapesti tartózkodása alatt mindazokkal a miniszterekkel értekezett, akiknek részortjába a gazdasági kiegyezéssel összefüggő kérdések tartoznak. Ez értekezleten a vám- és kereskedelmi szerződés még függőben levő kérdéseit tárgyalták és hír szerint a két kormány között föltételes megegyezés létrejött annyiban, amennyiben Badeni gróf kinyilatkoztatta, hogy a magyar kormány javaslatait tudomásul veszi

és az osztrák minisztertanács elé fogja terjeszteni, amely ez ügyben véglegesen határozni fog. A most szóban forgott kérdéseket a kormány már ezéltől fél évvel szabályozta; azonban utóbb Magyarországnak épügy, mint Ausztriának aggályok merültek föl, amelyek ennek folytán a tárgyalások reaszumálására tették szükségessé. Az újabb tárgyalások főleg két ügyre fognak kiterjedni. A vám- és kereskedelmi szerződésbe ugyanis, illetve a már fönnálló szerződés novellájába vasutitarifa-megegyezést kívánunk fölvenni és a javasolt módosítás Ausztriában az északkeleti gabonatarifák kezelésénél nagyobb szabadságot tesz majd lehetségessé. A második differencia arra a határozatra terjed ki, amely állami szállításoknál a monarchia mindkét országában az ajánlatokat tekintet nélkül az ajánlattevők származására és nemzetiségére egyenlő elbánásban részesítendő. Az egyenlő elbánás általános formulázásának kölesönösen, állítólag akként akarnak határt szabni, hogy mindkét kormány utolsó határozatban minden egyes esetben teljesen szabad kedvet tart fön magának.

Szégedszerkesztő: Heltai Nándor.

NYILTTÉR.

Egy nagyobb vidéki város dohánytözsdejében 2 ügyes, jártas, megbízható leány, mint elárúsító azonnali belépésre kerestetik. Arczképpel, fizetési igényvel, valamint kor megjelölésével ellátott ajánlatok e lap kiadóhivatalához Sz. B. G. jel alatt küldendők.

Magyar-Jelzalog-Hitelbank.

HIRDETMÉNY.

A Magyar-Jelzalog-Hitelbank t. cz. részvényesei az 1897. márczius hó 23-ik napján déli 12 órakor a bank helyiségeiben (V., Nádor-utca 7. sz. a.) tartandó

XXVIII-ik rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívattak.

N A P I R E N D:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentése.
2. Az 1896. mérleg megállapítása és a felmentvénymegadása.
3. Határozathozatal a tiszta nyereség hováfordítása iránt.

A részvények lehetők:

Budapesten: a bank főpénztáránál (V., Nádor-utca 7. sz. a.) és a Magyar-Leszámítoló- és Pénzváltó banknál.

Bécsben: az Union-Banknál.

Párisban: a »Société generale pour favoriser le developpement du Commerce et de l'Industrie en France» című banknál.

Az igazgatóság.

Alapszabályok kivonata.

20. §. 10 teljesen befizetett részvény vagy 20 részvényjegy tulajdona egy szavazatra jogosít.

21. §. Részvényesek, kik szavazójogukkal élni akarnak, kötelesek a közgyűlés összeülte előtt legalább 8 nappal részvényeiket tértvény mellett letéteményezni.

A letéteményezés a bank pénztáránál, vagy más, a hirdalokban kijelölt helyeken eszközölendő.

22. §. A szavazójog személyesen vagy meghatalmazott által gyakorolható. Meghatalmazás csak részvényeseknek adható.

Testületek, intézetek és kereskedelmi cégek, továbbá nők és kiskorúak a közgyűlésen törvényes képviselőjük által vehetnek részt ha azok különben részvényesek nem volnának is.

Azoknak, kik szavazó jogukat igazolták, a részvényesek és az utánok járó szavazatok számának megjelölésével ellátott igazolójegyek adatkak ki.

A részvények a részvényes által sajátkezűleg aláírandó jegyzékbe számszerű sorrendben és pedig a Magyar-Jelzalog-Hitelbanknál 1, minden egyéb letéthez 2 példányon bejegyzendők.

A letévi a letett részvényekről tértvényt nyer és a részvényesek annak idején, a közgyűlés megtartása után, csakis ezen tértvény visszasadása mellett fognak neki kiszolgáltatni.

Az 1896. évi mérleg és jelentés 1897. márczius hó 15-től kezdve a t. cz. részvényesek rendelkezésére áll.

Építési árlejtés.

Szegeden emelendő és f. évben fogantatosítandó dohány-áruraktár építésére a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszterium f. évi február 13-án kelt 80886/1896. sz. magas rendelete szerint 31580 frt 51 kr. irányoztatott elő.

Ezen építkezés biztosítására f. évi márczius 24-én, a m. kir. doh. jöv. közp. igazgatóság hivatalos helyiségében (Budapest, V., Kálmán-utca 20. sz.) versenytárgyalás fog tartatni, melyre az előirt kellekkel és a megfelelő 5% bánatpénzzel ellátott írásbeli zart ajánlatok, az alóírott igazgatóság iktató hivatalában, a versenytárgyalás napjának d. e. 11 órájáig benyújthatók. Később benyújtott ajánlatok vissza fognak utasítani.

Az ajánlattevők az összes építési munkákra kell kiterjednie és ahhoz a bánatpénznek valamely állampénztárnál történt befizetését igazoló pénztári elismervény csatolandó.

Az ajánlattevők tudomására hozatik egyuttal, hogy a szegedi dohányáru-raktár célzaira szolgáló telek területén jelenleg fennálló régi épület anyaga a vállalkozó tulajdonába megy át, továbbá, hogy ezen új építkezésnél csakis oly anyag és gyártmányok használhatók fel, melyek belföldi eredetűek.

Az ajánlattevő köteles az ajánlatban kijelenteni, hogy az általános szerződési, valamint a vállalati részletes feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

Ezen feltételek, az ajánlati határozmányokkal, az építési tervekkel és a költségvetéssel együtt, minden hétköznapon reggeli 9 órától, déli 12 óráig az alóírt igazgatóság V. ügyosztályában megtekinthetők.

Az összes munkálatokra vonatkozó költségvetés 1 frtért alóírott igazgatóságnál, nemkülönben a szegedi m. kir. dohánygyár igazgatóságánál megszerezhető.

Az építési munkák befejezési határidejeül 1897. szeptember 30. napja tűzetik ki. Budapest, 1897. február 20-án. M. kir. dohányjövődéki központi igazgatóság.

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny és igen tekintélyes része a „Dohányárusok Közlönyé“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindameillet nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek célja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágnek, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra készítet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki a lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki a lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítatik, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen célzt elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „Dohányárusok Közlönye“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvételére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt sziveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.